R O M Â N I A
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE
SECŢIA CIVILĂ

D E C I Z I A Nr.635 Dosar nr.2769/1998
Şedinţa din camera de consiliu de la 24 februarie 1999

La 24 februarie 1999 în camera de consiliu s-au luat în examinare recursurile declarate de Ministerul Pădurilor şi Protecţiei Domeniului, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti şi Asociaţia de Vânătoare "N " Sibiu împotriva deciziei civile nr.130 A din 16 iunie 1998 a Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a III-a civilă.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 27 ianuarie 1999 iar pronunţarea deciziei s-a amânat la 1o februarie 1999 iar apoi la 24 februarie 1999.

C U R T E A

Asupra recursurilor de faţă.

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la 2o.o2.1998 Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România (A.G.V.P.S.R.) prin reprezentant legal - preşedinte executiv N - a solicitat în contradictoriu cu Ministerul Apelor, Pădurilor şi Protecţiei Mediului, înscrierea acestei asociaţii în registrul special al persoanelor juridice la Tribunalul Bucureşti.

In motivarea cererii se susţine că A.G.V.P.S. din România a fost înfiinţată ca persoană juridică de utilitate publică prin Decretul nr.211 din 24.o8.1948, fiind succesoarea Uniunii Generale a Vânătorilor din România înfiinţată în 1919 şi că, funcţionarea sa a fost recunoscută ulterior şi instituţionalizată prin efectul Decretelor nr.76 şi 378/1953, nr.367/1971, Legii nr.12/1974, Legii nr.26/1976 şi Legii fondului cinegetic şi a protecţiei vânatului nr.1o3/1996.

Mai arată că în prezent A.G.V.P.S. din România - organizaţie neguvernamentală, de drept privat, fără scop lucrativ, cu patrimoniu propriu este, potrivit art.5 alin.2 din Legea nr.1o3/1996, forul de reprezentare, la nivel naţional şi internaţional

al asociaţiilor vânătorilor şi pescarilor sportivi afiliate la aceasta potrivit legii.

Conform art.48 din Legea nr.lo3/1996, Congresul extraordinar al A.G.V.P.S. a adoptat noul statut autentificat sub nr.3140/ 23.09.1997 şi publicat în M.O. nr.229 bis din 28.X.1997.

A.G.V.P.S. din România este aşadar, recunoscută prin lege (art.5 din L.lo3/1996) şi are adoptat statutul conform art.48 din aceeaşi lege, aşa încât, conform prevederilor art.2 alin.2 şi art. 3 din Legea nr.21/1924 este îndreptăţită să fie înscrisă în registrul special al persoanelor juridice de la Tribunalul Bucureşti.

Prin sentinţa civilă nr.63/PJ din 7.04.1998 Tribunalul Bucureşti - Secţia a III-a civilă a respins cererea de înscriere în registrul persoanelor juridice formulată de petentă, motivându-se că art.3 din Legea nr.21/1924 este aplicabil numai persoanelor juridice de tip privat, neaplicabil în speţă, fiind o persoană juridică de drept public înfiinţată prin act normativ cu anumite atribuţii de autoritate.

In apelul formulat împotriva sentinţei primei instanţe, Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România a susţinut că aceasta este greşită, deoarece ea a funcţionat continuu ca persoană juridică de drept privat cu organizare de sine stătătoare.

Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a III-a civilă - prin decizia nr.130/A/din 16.06.1998 a admis apelul, a schimbat în tot sentinţa, a admis cererea şi a dispus înscrierea în registrul persoanelor juridice.

Totodată, a respins cererile de intervenţie formulată în interesul petentei de Asociaţia de Vânătoare Non Profit "H " Sibiu şi de Asociaţia de Vânătoare Non Profit "P " Sibiu.

Pentru a hotărî astfel, instanţa de apel a reţinut în esenţă, că A.G.V.P.S.R. este înfiinţată prin lege (fără a se preciza actul normativ) ca for de reprezentare al asociaţiilor cu personalitate juridică din teritoriu, că este o persoană juridică de utilitate publică cu atribuţii stabilite prin lege, fiind însă o persoană juridică de drept privat.

In contra acestei din urmă hotărâri, au declarat recurs: Ministerul Apelor, Pădurilor şi Protecţiei Mediului; Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti; precum şi Asociaţia de Vânătoare Non Profit "H " Sibiu, aceasta din urmă, solicitând să se ia act de renunţarea la judecarea cererilor de intervenţie.

In recursurile lor, Ministerul Apelor, Pădurilor şi Protec-

ției Mediului cât și Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, susțin că decizia instanței de apel este greșită, întrucât petenta nu a dovedit calitatea sa de persoană juridică dobândită în condițiile art.1o2-1o4 din Legea nr.21/1924, în sensul că este UNIUNE DE PERSOANE JURIDICE, cerință prevăzută și în art.5 și 48 din Legea nr.1o3/1996, fiind astfel inadmisibilă înscrierea în registrul persoanelor juridice în lipsa constituirii legale ca persoană juridică.

Recursurile sunt fondate pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Este de necontestat că Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România a fost înființată ca persoană juridică prin Decretul nr.211/24.o8.1948 și că funcționarea sa a fost recunoscută ulterior prin Decretele nr.76/1953; 378/1953; 371/1971, Legii nr.12/1974 și Legii nr.26/1976, aceasta fiind o asociație de persoane fizice (vânători și pescari sportivi).

La data de 27.o9.1996, a fost publicată în Monitorul Oficial nr.235 Legea nr.1o3 a fondului cinegetic și a protecției vânatului care, în articolul 4 prevede că: "Gestionarea fondului de vânătoare se atribuie de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizațiilor vânătorești - legal constituite din România, afiliate Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, Regiei Naționale a Pădurilor, denumite, în sensul prezentei legi, gestionari ai fondurilor de vânătoare".

In articolul 5 alin.1 și 2 din aceeași lege este prevăzut că: "organizațiile vânătorești, constituite pe principiul liberei asocieri a vânătorilor, sunt organizații non-profit, au personalitate juridică, patrimoniu distinct și sunt reprezentate la nivel național și internațional de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor din România, afilierea organizațiilor vânătorilor la aceasta făcându-se potrivit legii și statutului acesteia".

Din economia prevederilor celor două articole, rezultă că A.G.V.P.S. este o uniune de persoane juridice rezultată din afilierea acestora, uniune care, la rândul ei trebuie să devină persoană juridică cu respectarea prevederilor art.3, art.1o2 și 1o3 din Legea nr.21/6.o2.1924.

Legea 1o3/1996 prin art.5 alin.1 recunoaște așadar calitatea A.G.V.P.S. de for de reprezentare la nivel național și internațional a organizațiilor vânătorești legal constituite, fiind deci, o uniune de persoane juridice, dar nu îi și acordă persona-

litate juridică.

De aceea, legiuitorul, prin art.48 din aceeaşi lege a instituit obligativitatea că "A.G.V.P.S.R. să-şi adapteze statutul propriu la prevederile prezentei legi, dar nu mai târziu de 1 an de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României".

Această obligaţie prevăzută de textul citat, nu constituie decât o cerinţă necesară şi prealabilă pentru acordarea personalităţii juridice, de către instanţa judecătorească în condiţiile Legii nr.21/1924 şi demonstrează că, odată cu intrarea în vigoare a legii, din asociaţie de persoane fizice, A.G.V.P.S.R. trebuie să devină o uniune de persoane juridice, acestea fiind organizaţiile vânătoreşti legal constituite, aşa cum sunt definite prin art.5 din lege.

Prin urmare, pentru a fi înscrisă în registrul special al persoanelor juridice, A.G.V.P.S. din România - persoană juridică de drept privat - trebuie să dovedească că are în primul rând personalitate juridică acordată în condiţiile art.3 şi art.1o2 - 1o4 din Legea nr.21/1924.

Cum, în speţă, o atare dovadă nu s-a făcut, în mod greşit instanţa de apel a admis cererea şi a dispus înscrierea petentei în registrul persoanelor juridice.

Faptul că A.G.V.P.S. din România are denumire şi organizare proprie, are un patrimoniu şi un sediu, cont bancar şi fiscal, un statut publicat în Monitorul Oficial al României, aceste elemente, prin ele însele, nu pot conferi calitatea de persoană juridică, ci sunt cerinţe necesare şi prealabile pentru ca instanţa judecătorească să-i poată acorda personalitate juridică ca Uniune de persoane juridice.

În consecinţă, faţă de cele ce preced, recursurile vor fi admise, se va casa decizia atacată şi se va respinge apelul A.G.V.P.S. din România împotriva sentinţei primei instanţe.

Se va lua act de renunţarea la judecata cererilor de intervenţie formulate de cele două intervenient în apel.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursurile formulate de Ministerul Apelor, Pădurilor şi Protecţiei Mediului; Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti şi Asociaţia de Vânătoare "H " Sibiu, împotriva deciziei civile nr.13o/A din 16 iunie 1998 a Curţii de Apel Bucureşti -

Secţia a III-a civilă, pe care o casează şi respinge apelul petentei A.G.V.P.S. din România împotriva sentinţei civile nr.63/P.I. din 7 aprilie 1993 a Tribunalului Bucureşti - Secţia a III-a civilă pe care o păstrează.

Ia act de renunţarea la judecata cererilor de intervenţie formulate de Asociaţia de Vânătoare "H " Sibiu şi Asociaţia de Vânătoare "P " Sibiu.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 24 februarie 1999.